

Tarybos direktyvos (ES) 2017/2455 ir Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9¹ ir 26¹ straipsniais įstatymo projekto atitikties lentelė

<p>2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/2455, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB ir Direktyvos 2009/132/EB nuostatos, susijusios su tam tikromis pridėtinės vertės mokesčio prievolėmis, taikomomis paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis</p>	<p>Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9¹ ir 26¹ straipsniais įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas)</p> <p>2004 m. sausio 15 d. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo įstatymas Nr. IX-1960 (toliau – 2004 m. sausio 15 d. įstatymas Nr. IX-1960)</p> <p>2014 m. lapkričio 11 d. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo NR. IX- 751 2, 13, 24, 57, 71, 71-1, 101, 102, 103, 104, 105, 116, 117,118 straipsnių ir XII skyriaus penktojo skirsnio pakeitimo įstatymas Nr. XII-1318 (toliau - 2014 m. lapkričio 11 d. įstatymas Nr. XII-1318)</p> <p>2010 m. lapkričio 30 d. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 2, 3, 5¹, 9, 12, 12¹, 12³, 13, 14, 15, 19, 35, 36, 40, 41, 42, 45, 46, 47, 50, 51, 52, 53, 56, 58, 71, 71¹, 75, 83, 92, 95, 98, 101, 104, 106, 115¹, 115², 115³, 115⁵, 116, 118, 120 straipsnių ir įstatymo 2 priedo pakeitimo ir papildymo įstatymas Nr. XI-1187 (toliau – 2010 m. lapkričio 30 d. įstatymas Nr. XI-1187)</p>	<p>Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis (visiškas, dalinis)</p>
<p>1 straipsnis Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai, įsigaliojantys nuo 2019 m. sausio 1 d. Nuo 2019 m. sausio 1 d. Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip: 1) 58 straipsnis pakeičiamas taip:</p>	<p>2014 m. lapkričio 11 d. įstatymas Nr. XII-1318</p>	<p>Visiškas</p>

„58 straipsnis

1. Toliau išvardytų paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui vieta yra ten, kur tas asmuo yra įsisteigęs, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena:

- a) telekomunikacijų paslaugos;
- b) radijo ir televizijos transliavimo paslaugos;
- c) elektroniniu būdu teikiamos paslaugos, visų pirma II priede nurodytos paslaugos.

Jeigu paslaugos teikėjas ir paslaugas įsigyjantis asmuo bendrauja elektroniniu paštu, tai savaime nereiškia, kad suteikta paslauga yra elektroniniu būdu suteikta paslauga.

2. 1 dalis netaikoma, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) paslaugų teikėjas yra įsisteigęs arba, jei jis nėra įsisteigęs, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena tik vienoje valstybėje narėje;
- b) paslaugos teikiamos neapmokestinamiesiems asmenims, kurie yra įsisteigę, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena bet kurioje kitoje nei a punkte nurodytoji valstybėje narėje, ir
- c) bendra b punkte nurodytų paslaugų teikimo vertė be PVM einamaisiais kalendoriniais metais neviršija ir praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 10 000 EUR ar lygiavertės sumos nacionaline valiuta

3. Jei kalendoriniais metais viršijama 2 dalies c punkte nurodyta riba, nuo to momento pradedama taikyti 1 dalis.

4. Valstybė narė, kurios teritorijoje yra įsisteigę arba, jei jie nėra įsisteigę, turi nuolatinę gyvenamąją vietą, arba paprastai gyvena 2 dalyje nurodyti paslaugų teikėjai, suteikia tiems paslaugų teikėjams teisę nuspręsti, kad paslaugų teikimo vieta būtų nustatyta pagal 1 dalį; tas sprendimas bet kuriuo atveju galioja dvejus kalendorinius metus.

5. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių stebėti, ar apmokestinamasis asmuo tenkina 2–4 dalyse nurodytas sąlygas.

2 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

2. Pakeisti 13 straipsnio 15 dalį ir ją išdėstyti taip:

„15. Telekomunikacijų paslaugos, radijo ir televizijos transliavimo paslaugos, elektroniniu būdu teikiamos paslaugos (nurodytos 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (OL 2011 L 77, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. spalio 7 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1042/2013, kuriuo iš dalies keičiamos Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011 nuostatos, susijusios su paslaugų teikimo vieta (OL 2013 L 284, p. 1) (toliau - Reglamentas (ES) Nr. 282/2011), ir kitos panašios paslaugos) asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje, jeigu šis asmuo yra įsikūręs šalies teritorijoje, t. y. jeigu jo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) yra Lietuvos Respublikoje. Jeigu prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas ir pirkėjas bendrauja elektroniniu būdu, tačiau pati prekė patiekama arba paslauga suteikiama ne elektroniniu būdu, toks bendravimas nelaikomas elektroniniu būdu suteiktomis paslaugomis.“

Įstatymo projektas

3 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 13 straipsnį 15¹ dalimi:

„15¹. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 15 dalies nuostatas, nelaikoma, kad šio straipsnio 15 dalyje nurodytos paslaugos suteiktos šalies teritorijoje, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

1) paslaugų teikėjas įsikūręs (t. y. jo buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) tik vienoje kitoje valstybėje narėje ir jis neturi padalinių valstybėse narėse, o jei jis įsikūręs (t. y. jo buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) už

<p>6. 2 dalies c punkte nurodytos sumos nacionaline valiuta atitinkama vertė apskaičiuojama taikant Tarybos direktyvos (ES) 2017/2455 priėmimo dieną Europos Centrinio Banko paskelbtą valiutos kursą.</p>	<p>Europos Sąjungos teritorijos ribų, jis turi padalinį tik vienoje kitoje valstybėje narėje;</p> <p>2) paslaugų teikėjo šio straipsnio 15 dalyje nurodytų paslaugų asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys ir kurie yra įsikūrę (t. y. kurių buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta) kitoje, nei šios dalies 1 punkte nurodytoje, valstybėje narėje, vertė (neįskaitant PVM) einamaisiais kalendoriniais metais neviršija ir praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 10 000 eurų (paslaugoms, kurias teikiant netenkinamos šioje dalyje nurodytos sąlygos dėl paslaugų sumos, įskaitant paslaugas, kurias teikiant ši suma buvo viršyta, taikomos šio straipsnio 15 dalies nuostatos);</p> <p>3) paslaugų teikėjas yra pasirinkęs taikyti nuostatas, iš esmės tolygias šio straipsnio 15³ dalies nuostatoms.“</p> <p>2. Papildyti 13 straipsnį 15² dalimi:</p> <p>„15². Neatsižvelgiant į šio straipsnio 15 dalies nuostatas, kai apmokestinamasis asmuo, įsikūręs tik Lietuvos Respublikoje (t. y. tik čia yra jo buveinė (jeigu jis ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu jis fizinis asmuo), arba, jei jis įsikūręs (t. y. jo buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) už Europos Sąjungos teritorijos ribų, tik čia jis turi padalinį, teikia šio straipsnio 15 dalyje nurodytas paslaugas asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys ir kurie yra įsikūrę (t. y. kurių buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) kitose valstybėse narėse, ir suteiktų paslaugų vertė (neįskaitant PVM) einamaisiais kalendoriniais metais neviršija ir praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 10 000 eurų, laikoma, kad šios paslaugos suteiktos šalies teritorijoje (šios dalies nuostatos netaikomos paslaugoms, kurias teikiant netenkinamos šioje dalyje nurodytos sąlygos dėl paslaugų sumos, įskaitant paslaugas, kurias teikiant ši suma buvo viršyta).“</p> <p>3. Papildyti 13 straipsnį 15³ dalimi:</p> <p>„15³. Šio straipsnio 15² dalyje nurodytas sąlygas atitinkantis Lietuvos Respublikoje įsikūręs ar čia padalinį turintis paslaugų teikėjas turi teisę pasirinkti šio straipsnio 15</p>	
--	--	--

<p>2) 219a straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p style="text-align: center;"><i>„219a straipsnis</i></p> <p>1. Sąskaitų faktūrų išrašymui taikomos taisyklės, galiojančios toje valstybėje narėje, kuri pagal V antraštinės dalies nuostatas laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.</p> <p>2. Nukrypstant nuo 1 dalies, sąskaitų faktūrų išrašymui taikomos šios taisyklės:</p> <p>a) taisyklės, galiojančios valstybėje narėje, kurioje prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį, iš kurio tiekia prekes ar teikia paslaugas, arba, nesant tokios įsisteigimo vietos ar nuolatinio padalinio, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą, arba paprastai gyvena, jei:</p> <p>i) prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kuri pagal V antraštinės dalies nuostatas laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, arba jo padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja tiekiant prekes ar teikiant paslaugas, kaip apibrėžta 192a straipsnio b punkte, o asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra asmuo, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, nebent įsigyjantis asmuo išrašo sąskaitą faktūrą (sąskaitos faktūros</p>	<p>dalyje nurodytų paslaugų, teikiamų asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys ir kurie yra įsikūrę (t. y. kurių buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) kitose valstybėse narėse, suteikimo vieta laikyti ne Lietuvos Respublikos teritoriją. Šis pasirinkimas galioja ne trumpiau kaip 24 mėnesius nuo dienos, nuo kurios asmuo pasirinko nurodytą paslaugų vieta laikyti ne Lietuvos Respublikos teritoriją, visiems jo sudaromiems atitinkamiems sandoriams. Dėl šios pasirinkimo teisės paslaugų teikėjas su prašymu centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka privalo kreiptis į vietos mokesčių administratorių.“</p> <p>2011 m. gruodžio 20 d. įstatymas Nr. XI-1817 18 straipsnis. Įstatymo papildymas 78¹ straipsniu Papildyti Įstatymą 78¹ straipsniu: „78¹ straipsnis. Prekių tiekimo ir paslaugų teikimo įforminimui PVM sąskaita faktūra taikomos taisyklės</p> <p>1. Šio Įstatymo reikalavimai dėl prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra taikomi tais atvejais, kai prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šio Įstatymo nuostatas vyksta šalies teritorijoje.</p> <p>2. Šio Įstatymo reikalavimai dėl prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra taip pat taikomi, kai prekes ar paslaugas, kurių tiekimo (teikimo) vieta, remiantis nuostatomis, iš esmės tolygiomis šio Įstatymo nuostatomis, nustatančioms prekių tiekimo (paslaugų teikimo) vietą, yra už Europos Sąjungos teritorijos ribų, tiekia (teikia) Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo ar užsienio apmokestinamasis asmuo per padalinį, esantį šalies teritorijoje.</p> <p>3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies nuostatas, tais atvejais, kai prievolė PVM už prekių tiekimą arba paslaugų teikimą pagal šio Įstatymo 95 straipsnio nuostatas arba joms tolygias kitų valstybių narių teisės aktų nuostatas atitinkamai šalies teritorijoje ar kitoje valstybėje narėje apskaičiuoti ir sumokėti tenka jų pirkėjui (arba tiktų jų pirkėjui, jeigu prekės</p>	<p>Visiškas</p>
--	--	-----------------

<p>išsirašymas);</p> <p>ii) pagal V antraštinės dalies nuostatas nelaikoma, kad prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos Bendrijos viduje;</p> <p>b) taisyklės, galiojančios valstybėje narėje, kurioje yra registruotas prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas, besinaudojantis viena iš XII antraštinės dalies 6 skyriuje nurodytų specialių schemų.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos nedarant poveikio 244–248 straipsniams.“;</p>	<p>nebūtų neapmokestinamos PVM ar apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą), šio Įstatymo reikalavimai dėl prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra:</p> <p>1) netaikomi, jeigu šalies teritorijoje prekes tiekia arba paslaugas teikia kitoje valstybėje narėje įsikūręs apmokestinamasis asmuo (tuo atveju, jei jis šalies teritorijoje turi padalinį, prekes tiekia ar paslaugas teikia ne per šį padalinį) arba kai šalies teritorijoje prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos per užsienio apmokestinamojo asmens padalinį, esantį kitoje valstybėje narėje;</p> <p>2) taikomi, jeigu prekes ar paslaugas, kurių tiekimo (teikimo) vieta, remiantis nuostatomis, iš esmės tolygiomis šio Įstatymo nuostatomis, nustatančioms prekių tiekimo (paslaugų teikimo) vietą, yra kita valstybė narė, tiekia (teikia) Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo (tuo atveju, jei jis kitoje valstybėje narėje turi padalinį, prekes tiekia ar paslaugas teikia ne per šį padalinį) ar užsienio apmokestinamasis asmuo per padalinį, esantį šalies teritorijoje.</p> <p>4. Jeigu šio straipsnio 3 dalyje nurodytų prekių tiekimą arba paslaugų teikimą pagal šio Įstatymo nuostatas ar joms tolygias kitų valstybių narių nuostatas PVM sąskaita faktūra įformina šių prekių ar paslaugų pirkėjas, taikomos šio straipsnio 1 dalies nuostatos.“</p> <p>Įstatymo projektas</p> <p>9 straipsnis. 78¹ straipsnio pakeitimas</p> <p>Papildyti 78¹ straipsnį 5 dalimi:</p> <p>„5. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies nuostatas, šio Įstatymo reikalavimai dėl paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra taikomi tais atvejais, kai šio Įstatymo 13 straipsnio 15 dalyje nurodytas paslaugas, kurioms taikomos Sąjungoje įsikūrusių asmenų schemos arba Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schemos, teikia apmokestinamasis asmuo, kuris Lietuvos Respublikoje registruojasi šių schemų taikymo tikslais.“</p>	
--	--	--

<p>3) 358a straipsnio 1 punktą pakeičiamas taip: „1) Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo– apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsteigęs savo verslo ir neturi nuolatinio padalinio Bendrijos teritorijoje;“;</p> <p>4) 361 straipsnio 1 dalies e punktą pakeičiamas taip: „e) pranešimą, kad asmuo nėra įsteigęs savo verslo ir neturi nuolatinio padalinio Bendrijos teritorijoje.“</p> <p>[...]</p> <p>4 straipsnis Perkėlimas į nacionalinę teisę 1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą. [...] Nuostatas, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio, jos taiko nuo 2019 m. sausio 1 d. [...] Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.</p>	<p>Įstatymo projektas 10 straipsnis. 115¹ straipsnio pakeitimas Pakeisti 115¹ straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip: „1) apmokestinamuoju asmeniu, įsikūrusiu už Europos Sąjungos teritorijos ribų, laikomas apmokestinamasis asmuo, kuris Europos Sąjungos teritorijoje neturi buveinės arba padalinio;“.</p> <p>2004 m. sausio 15 d. įstatymas Nr. IX-1960 98 straipsnis. XII skyriaus papildymas penktuoju skirsniu Papildyti XII skyrių penktuoju skirsniu: 115² straipsnis. Registravimas 2. Apmokestinamasis asmuo reikalingą informaciją mokesčio administratoriui, taip pat mokesčio administratorius informaciją apmokestinamajam asmeniui teikia elektroninėmis priemonėmis.</p> <p>12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas 1. Šis įstatymas, išskyrus 8 straipsnį ir šio straipsnio 4 dalį, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.</p>	<p>Visiškas</p> <p>Dalinis</p> <p>Dalinis</p>
---	--	---

<p>2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.</p> <p>5 straipsnis Įsigaliojimas Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i>.</p> <p>6 straipsnis Adresatai Ši direktyva skirta valstybėms narėms.</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.</p> <p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.</p>	
--	---	--

Finansų ministras
Vilniaus apskritis
2016-08-20